

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/42/2020
Identifikačné číslo spisu:	7717204198
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7717204198.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E.. U. X., trvale bytom v X., F. A. XXX/XX, podnikajúceho pod obchodným menom U. X. AutoMax, s miestom podnikania v Michalovciach, Jána Hollého 700/65, IČO: 34 561 510, zastúpeného JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom v Michalovciach, Námestie slobody 7, proti žalovanému X. W., trvale bytom v X., V. S. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom v Michalovciach, Sama Chalupku 6912/16C, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10C/15/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. apríla 2019 sp. zn. 3Co/285/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. apríla 2019 sp. zn. 3Co/285/2018 a rozsudok Okresného súdu Michalovce z 21. marca 2018 č. k. 10C/15/2017-49 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Michalovce na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobu došlou Okresnému súdu Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) 3. marca 2017 domáhal zriadenia vecného bremena v prospech vlastníka nehnuteľností, nachádzajúcej sa v katastrálnom území X., zapísanej v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, nebytového priestoru č. X-X, na X. poschodí, vchod X, predajne so súpisným číslom XXXX, postavenej na parc. č. G. XXXX (ďalej len „stavba“), spočívajúceho v práve vstupu, prechodu, vjazdu a prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami cez nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území X., zapísanú v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXXX, parc. č. G. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXXX m² (ďalej aj „príľahlý pozemok“), vo vyznačenom rozsahu dielu č. X a dielu č. X tak, ako je toto vecné bremeno uvedené a zakreslené v geometrickom pláne číslo XXXXXXXX-XX/XXXX, ktorý vyhotovil E.. X. F., Q.. Navrhol, aby súd žalobcu zaviazal na zaplatenie náhrady za zriadenie vecného bremena 1.000,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že jedinou prístupovou cestou z verejnej komunikácie k nehnuteľnosti žalobcu je cesta cez pozemok žalovaného, čo vyplýva aj z geometrického plánu, ako aj z informatívnej kópie mapy pozemku. Odplatu vo výške 1.000,- eur za zriadenie vecného bremena žalobca odôvodnil poukazom na znalecký posudok.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 21. marca 2018 č. k. 10C/15/2017-49 I. zriadil vecné bremeno v prospech vlastníka stavby, spočívajúce v práve vstupu, prechodu, vjazdu a prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami cez príľahlý pozemok, vo vyznačenom rozsahu dielu č. X a dielu č. X tak, ako je toto vecné bremeno uvedené a zakreslené v geometrickom pláne číslo XXXXXXXX-XX/XXXX, ktorý vyhotovil E.. X. F., Q., a ktorý je súčasťou rozhodnutia; II. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 1.000,- eur v lehote pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku a III. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 123, § 124 a § 151o ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že žalobca je výlučným vlastníkom stavby, pričom túto nehnuteľnosť nadobudol kúpnu zmluvou v roku 2011 a na tejto nehnuteľnosti prevádzkuje dlhodobu podnikateľskú činnosť. Nie je vlastníkom príľahlého pozemku a nemá priamy prístup k svojej nehnuteľnosti. Jediná prístupová cesta z verejnej komunikácie k tomuto priestoru žalobcu je cez pozemok žalovaného. V priebehu konania bolo preukázané, že žalobca žiadal žalovaného o zriadenie vecného bremena práva cesty, s čím žalovaný nesúhlasil. Z dokazovania vyplynulo, že žalovanému už v čase nadobúdania predmetnej nehnuteľnosti do jeho vlastníctva, bolo bez akýchkoľvek pochybností známe, že jediný možný prístup k stavbe vo vlastníctve žalobcu, je možný len cez ním nadobúdané nehnuteľnosti. Zriadeniu práva nevyhnutnej cesty vo forme vecného bremena nebráni ani faktický užívací stav, teda ani to, že žalovaný nebráni žalobcovi v prístupe k jeho nehnuteľnosti - stavbe. Žalovaný uplatnil námietky procesnej obrany. Nesúhlasil jednak s výškou náhrady za zriadenie vecného bremena, ako aj s požadovaným rozsahom zriadenia vecného bremena v zmysle geometrického plánu vyhotoveného geodetom E.. X. F., pretože nezodpovedá nevyhnutnému rozsahu, ako to tvrdil žalobca. Rozsah je vymedzený značne nad rámec nevyhnutnej potreby (zriadené vecné bremeno, by v rozsahu navrhnutom žalobcom nedôvodne zasahovalo do vlastníckych práv žalovaného). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný mal dostatok času na vypracovanie súkromného znaleckého posudku k výške náhrady za zriadenie vecného bremena, ako aj vlastný geometrický plán, čo však včas neurobil. Žalobu preto považoval za dôvodnú. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) a vecne úspechom žalobcu v konaní v celom rozsahu.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 25. apríla 2019 sp. zn. 3Co/285/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a riadne odôvodnený. I on uviedol, že žalovaný mal dostatok času do pojednávania 19. februára 2018 dať si vypracovať súkromný znalecký posudok. Žalovaný už od začiatku konania spochybňoval dôkazy predložené žalobcom, ale predloženými dôkazmi ich nevyvrátil. Vykonané dôkazy v spore pred súdom prvej inštancie preukazujú dôvodnosť uplatneného nároku. Námietku žalovaného o nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie strán sporu vyhodnotil ako nedôvodnú. Čo sa týka neunesenia dôkazného bremena zo strany žalovaného o popretí nevyhnutnosti zriadenia vecného bremena, jeho rozsahu, ako aj výšky, odvolací súd mal za to, že žalovaný bol v konaní pasívny a to až do posledného pojednávania súdu prvej inštancie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a z jeho prednesu na pojednávaní opätovne len vyplývala snaha o prenesenie dôkaznej povinnosti na stranu žalobcu. Žalovaný ani v podanom odvolaní žiadnymi dôkazmi neosvedčoval ním namietané skutočnosti o spornosti rozsahu navrhovaného zriadenia vecného bremena, ako aj výšky odplaty, a to so zreteľom na žalobcom predložené dôkazy, t.j. geometrický plán, ktorý osvedčuje možnosť zriadenia v nevyhnutnom rozsahu vecného bremena z prednej, ako aj zadnej časti nebytového priestoru. Z vyjadrení žalobcu v rámci konania jednoznačne nevyplývalo nevyužívanie prednej ako aj zadnej časti stavby žalobcom, takže bola potreba zriadenia vecného bremena, t.j. prístupu k prednej ako aj zadnej časti stavby (i so zreteľom na charakter využitia nebytového priestoru žalobcom, ktorý slúži ako autoopravovňa). Nakoľko v zmysle ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobca nie je vlastníkom príľahlého pozemku a prístup žalobcu k stavbe nemožno zabezpečiť inak, čo jednoznačne vyplynulo z výsledkov vykonaného dokazovania, je potrebné súdom zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúceho v práve cesty cez príľahlý pozemok, ktorého výlučným

vlastníkom je len žalovaný. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odvolací súd právne odôvodnil ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobcu v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Navrhol zrušenie rozsudkov nižších súdov a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je náležité odôvodnený a absentuje v ňom vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci. Nižšie súdy sa v odôvodneniach svojich rozhodnutí výlučne obmedzili na konštatovanie, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že rozsah vecného bremena neprimerane zasahuje do práv žalovaného. Nižšie súdy nedodržali svoju zákonnú povinnosť v danom type sporu preskúmať, či je rozsah zriadenia vecného bremena nevyhnutný, resp., či tento rozsah nezasahuje nad nevyhnutnú mieru do vlastníckeho práva žalovaného ako výlučného vlastníka pozemku, ku ktorému sa malo vecné bremeno spočívajúce v práve cesty zriadiť. Vecné bremeno spočívajúce v práve cesty zriadené v konaní zasahuje do vlastníckeho práva žalovaného nad nevyhnutnú mieru, čo aj počas celého konania namietal, pretože predmetné vecné bremeno sa zriadilo za účelom prístupu z prednej, aj zo zadnej časti budovy. Geodet vyhotovil geometrický plán (o ktorý sa rozhodnutie súdu prvej inštancie opiera) na základe požiadaviek žalobcu. Nižšie súdy sa odklonili od právneho názoru obsiahnutého v rozhodnutí Rc 7/2010. Žalovaný na podporu svojich tvrdení ohľadom povinnosti súdov skúmať nevyhnutný rozsah zriaďovaného vecného bremena poukázal aj na rozhodovaciu prax odvolacích súdov. Nezohľadnením nevyhnutnej miery došlo k zásahu do vlastníckeho práva žalovaného a k porušeniu princípu proporcionality. Nižšie súdy nepostupovali v súlade s princípom proporcionality a bezvýhradne sa stotožnili s tvrdeniami žalobcu a obmedzili odôvodnenie svojich rozhodnutí na konštatovanie, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

5. Žalobca navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť. Rozhodnutia nižších súdov sú riadne odôvodnené a zrozumiteľné. Rozhodnutia odvolacieho súdu v iných veciach nie sú pre posudzovaný prípad relevantné. Žalovaný vo svojom dovolaní neoznačil ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd odkloniť, navyše dovolateľ žiadnu právnu otázku v podanom dovolaní nevymedzil.

6. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

7. Žalovaný vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p. Dovolací súd, vychádzajúc z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 C. s. p. (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1 VCdo 1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

8. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovaného, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Pojemovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a marniacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017 a 8 Cdo 85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

11. Žalovaný dovolaním namietal, že rozsudok odvolacieho súdu nie je náležite odôvodnený a absentuje v ňom vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci. Nižšie súdy nedodrжали svoju zákonnú povinnosť a neskúmali, či je rozsah zriadenia vecného bremena nevyhnutný, resp., či tento rozsah nezasahuje nad nevyhnutnú mieru do vlastníckeho práva žalovaného ako výlučného vlastníka pozemku, ku ktorému sa malo vecné bremeno spočívať v práve cesty zriadiť. Nižšie súdy sa v odôvodneniach svojich rozhodnutí obmedzili len na konštatovanie, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že rozsah vecného bremena neprimerane zasahuje do jeho práv.

12. V zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu (R 2/2016) prijatého ešte za skoršej právnej úpravy občianskeho súdneho konania „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016) a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska - pokiaľ ide o jeho druhú vetu, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia, ako o postupe súdu odnímajúcim účastníkom konania možnosť konať pred súdom - nedotkli, preto ho v tomto smere (pokiaľ ide o jeho druhú vetu) treba považovať naďalej za aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017).

13. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C. s. p.); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 C. s. p.).

14. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku náležite nevysporiadal s argumentáciou žalovaného uvádzanou už v konaní pred súdom prvej inštancie a zopakovanou v odvolacom konaní ohľadom nevyhnutného rozsahu zriadenia vecného bremena, keď žalovaný poukázal i na samotný výsluch žalobcu pred súdom prvej inštancie (týkajúci sa potreby prístupu i zo zadnej časti budovy). Súd totiž v konaní o zriadení vecného bremena musí posúdiť rozsah vecného bremena, aby vlastníka príľahlého pozemku zaťažoval čo najmenej a zároveň, aby vlastníkovi stavby zabezpečil prístup k stavbe v nevyhnutnom rozsahu. Zriadenie nevyhnutnej cesty predstavuje vážny zásah so práv vlastníka pozemku. Súd musí zabezpečiť, aby stavbu bolo možné riadne užívať, ale aj to, aby zriadením cesty bol vlastník čo najmenej obmedzený. Preto môže zriadiť vecné bremeno zodpovedajúce právu cesty v rozsahu objektívne zabezpečujúcim riadne užívanie stavby, aj keď nepôjde o užívanie komfortné - napr. podľa okolností prípadu nemusí mať vlastník stavby zabezpečený príjazd k domu autom za účelom jeho garážovania, ak by to neprimerane obmedzilo vlastníka pozemku.

15. Vzhľadom na uvedené potom samo o sebe konštatovanie odvolacieho súdu, že z vyjadrení žalobcu v rámci konania jednoznačne nevyplýva nevyužívanie prednej ako aj zadnej časti stavby žalobcom, takže je tu potreba zriadenia vecného bremena, t.j. prístupu k prednej ako aj zadnej časti stavby (aj so zreteľom na charakter využitia nebytového priestoru žalobcom, ktorý slúži ako autoopravovňa), nemožno považovať za postačujúce vo vzťahu k potrebe skúmania nevyhnutnosti miery obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného.

16. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom, na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie (samozrejme v rozsahu umožnenom rozsahom dovolania) bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1 Cdo 44/2015, 2 Cdo 111/2014, 3 Cdo 4/2012, 4 Cdo 263/2013, 5 Cdo 241/2013, 6 Cdo 591/2015, 7 Cdo 212/2014, 8 Cdo 137/2015), na čom zotrváva prevažujúca rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2 Cdo 5/2018, 3 Cdo 146/2018, 8 Cdo 70/2017). Hoci v poslednej dobe možno najmä z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky vysledovať požiadavku na zaujímanie stanovísk najvyššieho súdu aj k nastoľovaným právnym otázkam bez ohľadu na zistenú zmätočnosť; v prejednávanej veci naplnenie takejto požiadavky nemohlo činiť žiadne obtiaže, nakoľko tu oba uplatnené dovolacie dôvody mali povahu obrazných spojených nádob a rozhodná právna otázka majúca sa vyriešiť bola tiež tou otázkou, pre ktorej nedostatočné (neúplné) vyriešenie bolo namieste usúdiť na zmätočnosť.

17. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C. s. p.). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, lebo nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 1, 2 v spojení s § 450 C. s. p.). Predmetnou vadou nebol dotknutý len rozsudok odvolacieho súdu, ale i jemu predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie.

18. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok